

DOI: [https://doi.org/10.25140/2411-5215-2025-2\(42\)-119-128](https://doi.org/10.25140/2411-5215-2025-2(42)-119-128)

УДК 338.439.4:633.63(477)

JEL Classification: Q18

Роман Володимирович Данилевський

здобувач ступеня доктора філософії гр. АСД051-23

Національний університет «Чернігівська політехніка» (Чернігів, Україна)

E-mail: romaskadarv@ukr.net. ORCID: <http://orcid.org/0009-0007-2022-3155>ResearcherID: [NFS-1570-2025](https://orcid.org/0009-0007-2022-3155)

ЦУКРОБУРЯКОВЕ ВИРОБНИЦТВО В УКРАЇНІ: СУЧАСНІ ВИКЛИКИ ТА СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

У статті досліджено сучасний стан та перспективи розвитку цукробурякового виробництва в Україні в умовах воєнного стану. Обґрунтовано актуальність теми з огляду на економічні, кліматичні та соціальні виклики, що супроводжують галузь. Проаналізовано ключові статистичні показники виробництва буряків і цукру за 2015–2024 роки, виявлено основні тенденції зміни посівних площ, врожайності та обсягів експорту. Визначено основні проблеми, що стримують розвиток галузі, серед яких — зменшення посівних площ, зношеність переробних потужностей, логістичні труднощі, кліматичні ризики та недостатній рівень державної підтримки. Запропоновано стратегічні напрями відновлення і модернізації галузі, включаючи впровадження інновацій, розвиток кооперації, орієнтацію на експорт і біоекономіку. Акцентовано на необхідності комплексного підходу за участі держави, бізнесу та наукової спільноти для забезпечення сталого розвитку цукробурякового виробництва в повоєнний період.

Ключові слова: цукровий буряк; цукор; цукробурякове виробництво; сільське господарство; аграрний бізнес.

Рис.: 3. Бібл.: 12.

Постановка проблеми. Цукробурякове виробництво є однією з традиційних галузей агропромислового комплексу України, що відіграє важливу роль у забезпеченні продовольчої безпеки держави та формуванні експортного потенціалу. У контексті сучасних економічних викликів, зокрема повномасштабної війни, зростання цін на енергоресурси та добрива, а також змін клімату, питання ефективності та сталого розвитку галузі набувають особливої важливості. Актуальність дослідження зумовлена потребою в модернізації виробничих процесів, впровадженні інноваційних технологій, оптимізації витрат і підвищенні конкурентоспроможності вітчизняного цукрового буряка як на внутрішньому, так і на зовнішньому ринку. Крім того, важливим є дослідження можливостей адаптації галузі до нових умов ведення господарства, підтримки фермерських господарств та забезпечення стабільності цукрового виробництва в Україні в довгостроковій перспективі.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У теперішніх умовах агропромисловий виробництво набуває щоразу більшої популярності у сфері бізнесу України. Зокрема, проблематика виробництва цукрових буряків привертає увагу українських дослідників. Серед науковців, які займаються вказаним напрямом дослідження, слід виділити праці А. С. Гриценко, М. В. Роїк, О. О. Ягольник та ін. Разом із тим, в умовах воєнного стану залишається актуальним дослідження сучасних викликів та стратегії розвитку цукробурякового виробництва, з огляду на специфіку впливу військових та інших чинників.

Мета статті. Метою дослідження є аналіз сучасних тенденцій розвитку виробництва цукрових буряків в Україні та його стратегічних перспектив в умовах воєнного стану.

Виділення недосліджених частин загальної проблеми. Попри те, що деякі аспекти цукробурякового виробництва вже досліджені, залишаються недостатньо вивчені питання, які потребують уваги саме під час дії воєнного стану на логістику та збут цукрової сировини; технологічні та агротехнічні виклики в умовах дефіциту ресурсів.

Виклад основного матеріалу дослідження. Сформулюємо основні особливості цукробурякового виробництва, які визначають його специфіку як аграрної та переробної галузі.

Таблиця 1

*Особливості цукробурякового виробництва
у структурі аграрного виробництва*

Особливість	Опис
Висока ресурсомісткість	Потребує значних затрат на воду, добрива, паливо та засоби захисту.
Сезонність	Посів — весна, збирання — осінь, переробка — переважно жовтень–грудень.
Залежність від переробної галузі	Ефективність залежить від логістики та наявності цукрових заводів.
Обмежений термін зберігання буряків	Буряки слід переробити протягом 2–4 тижнів після збирання.
Залежність від погодних умов	Урожайність сильно коливається залежно від кліматичних факторів.
Вимогливість до ґрунтів	Найкраще росте на родючих чорноземах з добрим зволоженням.
Довгий вегетаційний період	Вегетація триває 150–170 днів, потребує ретельного догляду.
Побічна продукція	Утворення жому, меляси, барди — використовується в різних галузях.
Потенціал для біоенергетики	Можливість переробки на біоетанол або біогаз.

Джерело: систематизовано автором на основі [1; 5; 6; 7; 12].

За даними GrowHow.in.ua, 90% виробництва цукрового буряку в Україні зосереджено у 25% господарств. З одного боку, це дозволяє підвищити ефективність виробництва, а з іншого призводить до залежності цукрової галузі від погодно-кліматичного фактору, як це можна було вже спостерігати раніше у 2020 р. Ще одна проблема — ціноутворення. Ціни на цукрові буряки фабричні часто залежать від кон'юнктури ринку, що є однією із причин коливання рівня рентабельності їх виробництва та скорочення посівних площ. [5]. Аналіз сезону 2024 року показав, що середня врожайність цукрових буряків знизилася на 12 % порівняно з попереднім роком через аномальну спеку. Водночас рентабельність виробництва залишалася високою завдяки зростанню цін на цукросировину та експорту [3].

Основні показники роботи підприємств у цукробуряковому виробництві за останні 10 років систематизовано у табл. 2.

Таблиця 2

*Ключові показники цукробурякового виробництва
в Україні впродовж 2015-2024 рр.*

Рік	Посівні площі (тис. га)	Врожайність (т/га)	Зібрано буряків (млн т)	Вироблено цукру (млн т)
2015	239	42,9	10,3	1,43
2016	284	48,3	13,9	2,01
2017	311	47,5	14,5	2,14
2018	280	46,6	13,6	1,82
2019	220	46,5	10,2	1,48
2020	219	40,9	8,2	1,17
2021	226	46,9	10,6	1,45
2022	178	50,2	9,0	1,33
2023	220	47,6	11,9	1,8
2024	258	48,0	12,4	1,8

Джерело: складено автором на основі [2; 3; 4; 5; 6; 8; 9; 10; 11; 12].

Аналізуючи дані табл. 2 варто вказати, що з 2017 року спостерігається зменшення площ під цукровими буряками: з 311 тис. га у 2017 році до 178 тис. га у 2022 році. Це пов'язано з економічними факторами, зміною структури сільського господарства та впливом війни. У 2023 році площі відновилися до 220 тис. га, а у 2024 році — до 258 тис. га. Врожайність коливалася від 40,9 т/га у 2020 році до 50,2 т/га у 2022 році. За попередніми оцінками, у 2024 році зібрали близько 12,4 млн т цукрових буряків, що на 6 % менше аналогічного показника попереднього року та на 9 % більше середнього показника за останні 3 роки. Щодо врожайності, то попередньо у 2024 році вона знаходиться на рівні 480 ц/га, що на 9 % менше врожайності попереднього року та на 7% менше середнього показника за останні 3 роки (рис. 1) [12].

Відносно низька врожайність була обумовлена спекотним літом, що не дозволило сформуватися більшим коренеплодам. Найвищі показники спостерігалися у Львівській, Тернопільській та Хмельницькій областях. Кількість цукрових заводів зменшилася з 42 у 2018 році до 23 у 2022 році. У 2023 році працювало 29 заводів. Виробництво цукру зменшилося з 2,14 млн т у 2017 році до 1,165 млн т у 2023 році [11].

Доцільно також зазначити, що у 2023/24 маркетинговому році Україна експортувала 691 тис. т цукру, з яких 78% — до країн ЄС. За перші 6 місяців 2024/25 маркетингового року (з вересня 2024 по лютий 2025 р.). Україна експортувала понад 403,5 тис. т цукру. 98,4% обсягу було спрямовано на Світовий ринок, 1,6 % — країни ЄС. Загалом головними напрямками експорту українського цукру у 2024/25 МР залишаються Туреччина (18 % всього експорту), Лівія, Північна Македонія, Сомалі, Шрі-Ланка [9]. Таким

чином, в Україні вже третій рік поспіль стабільно виробляється близько 1,8 млн тонн цукру, а внутрішнє споживання становить 900 тис. т. Отже, формується надлишок цукру, який цукровиробники активно експортують на світовий ринок у понад 30 країн. Тобто, навіть враховуючи спричинені війною логістичні та інші труднощі, рентабельність цукрового виробництва в Україні має позитивну динаміку [7, с. 6].

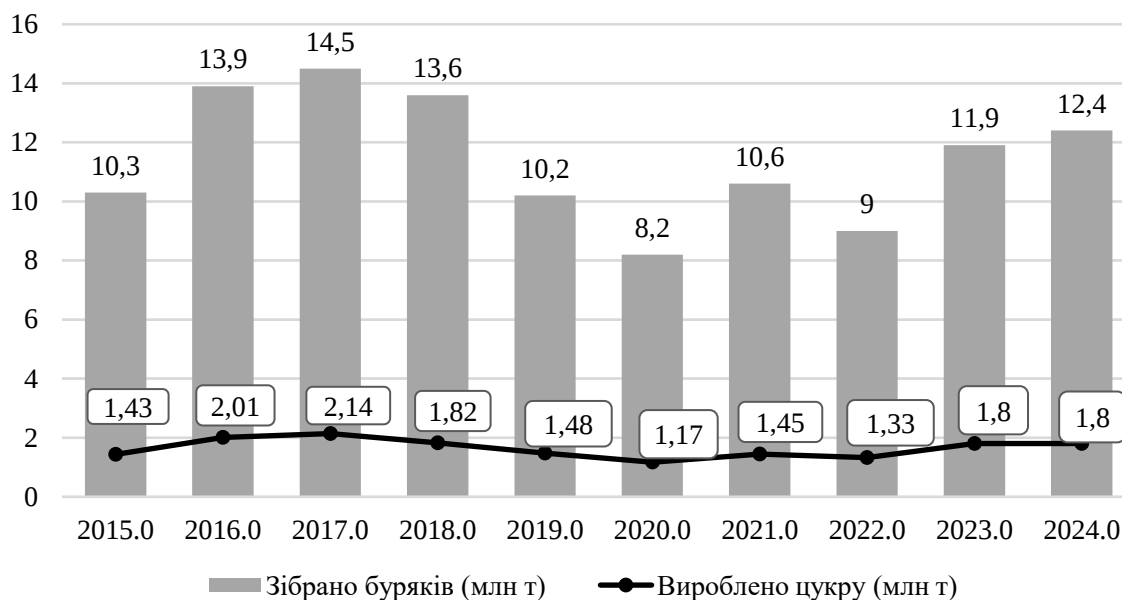

Рис. 1. Динаміка обсягів цукробурякового виробництва у 2015-2024 рр.

Джерело: складено автором на основі [5; 11; 12].

Разом із тим, після початку повномасштабного вторгнення рф в Україну, склалась особливо небезпечна ситуація. Погоджуємось із дослідниками М. В. Роїк та О. О. Ягольник, які серед викликів цукробурякового виробництва виділяють чинники, пов'язані зі зміною структури посівних площ та вирощування нових культур, скороченням споживання цукру населенням і кондитерською промисловістю, стрімким збільшенням вартості енергоносіїв і зростанням витрат на вирощування цукрових буряків, зокрема, добрива, засоби захисту рослин (ЗЗР), насіння, дизпальне паливо, у сферах посівної діяльності, логістики, внутрішнього перероблення сировини, дефіциту робочої сили, цілеспрямованого знищення ворогом техніки, земельних угідь і енергетичних ресурсів, як-от паливо, електроенергія, теплова енергія тощо, які значно вплинули на загальну економічну стабільність, а в деяких випадках навіть паралізували ритм виробництва [7, с. 5].

Таким чином, враховуючи аналітичні тенденції розвитку та думки дослідників, серед сучасних викликів цукровиробництва в Україні варто виділити такі:

1. Війна. Військові дії в Україні вплинули на логістику, енергетичні ресурси та інвестиції в галузь.

2. Кліматичні зміни. Збільшення середньорічних температур, часті посухи та зміщення вегетаційного періоду негативно впливають на врожайність цукрових буряків. Аномальні погодні умови 2023–2024 років зумовили зниження середньої врожайності на понад 10–12% [12].

3. Енергетична та логістична нестабільність. Через наслідки повномасштабної війни зросла вартість енергоносіїв та пального, що підвищує собівартість виробництва цукру. Додатково ускладнена логістика експорту та постачання сировини.

4. Застарілість виробничих потужностей. Більшість цукрових заводів в Україні мають морально й технічно застаріле обладнання, що знижує ефективність переробки та енергоефективність виробництва [1, с. 74].

5. Конкуренція на зовнішньому ринку. Український цукор конкурує з дешевим імпортом з інших країн, зокрема тростинного цукру. Це обмежує можливості експорту та вимагає підвищення якості та зниження витрат.

6. Зменшення посівних площ. Через високу капіталомісткість вирощування буряків та нестабільність ринку, багато агровиробників зменшують площі під цукровим буряком на користь більш рентабельних культур [7, с. 5].

7. Недостатній рівень державної підтримки. В умовах воєнного часу аграрний сектор втрачає фінансову підтримку з боку держави, що особливо критично для енерго- та ресурсоемних галузей, таких як цукровиробництво [7, с. 6].

8. Проблеми з кадрами та знаннями. Відтік фахівців, брак молодих спеціалістів та недостатня кількість сучасних агротехнологічних кадрів ускладнюють модернізацію виробництва [1, с. 75].

Виходячи із наявних викликів розвитку цукробурякового виробництва на рис. 2 наведено запропоновані стратегічні напрями розвитку, які мають на меті збереження та розвиток цукробурякового виробництва України під час війни.

У сучасних умовах цукробурякове виробництво України має потенціал для відновлення та зростання, попри вплив воєнного конфлікту та економічної нестабільності [1, с. 75]. Однією з головних перспектив є поступове відновлення посівних площ. За умов стабілізації ситуації в регіонах та належної державної підтримки, аграрії можуть збільшити посіви до рівня, що забезпечить внутрішній попит та експортні потреби. При цьому очікується перехід до інтенсивної моделі землеробства з акцентом на підвищення врожайності.

Важливу роль відіграє технологічна модернізація галузі. Виробники дедалі частіше впроваджують сучасні цифрові технології, автоматизовані системи обліку та точне землеробство. Паралельно відбувається оновлення переробних потужностей із фокусом на енергоефективність і зменшення викидів.

Значним стимулом розвитку є розширення експортного потенціалу. Український цукор має попит на ринках Європейського Союзу, Близького Сходу та Північної Африки, що відкриває можливості для формування національного експортного хабу продуктів цукробурякового виробництва.

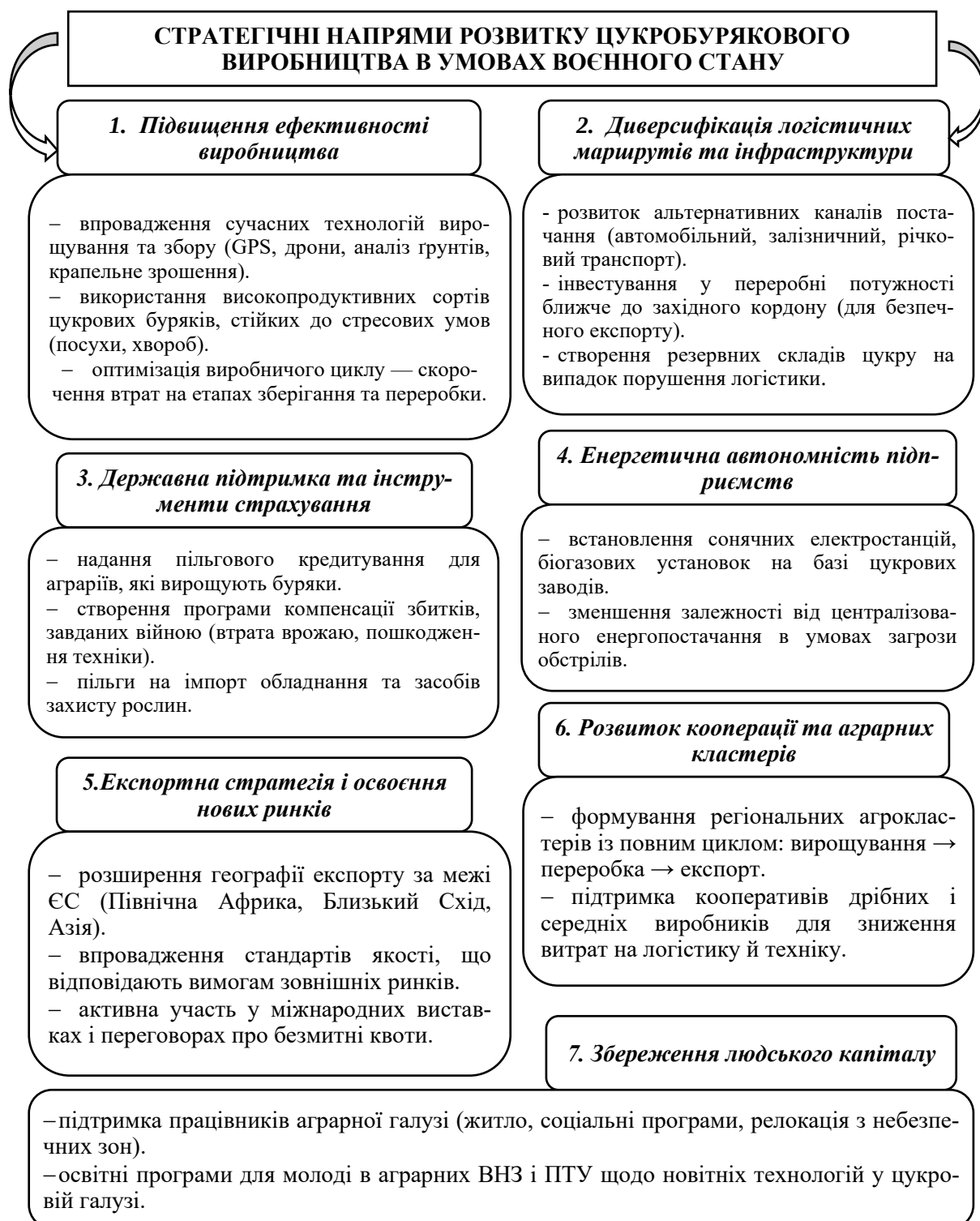

Рис. 2. Стратегічні напрями розвитку цукробурякового виробництва в умовах воєнного стану

Джерело: складено автором на основі [1; 3; 4; 5; 6; 7; 9; 11; 12].

Також спостерігається тенденція до зростання кооперації між агровиробниками. Утворення аграрних кластерів і виробничих кооперативів дозволяє зменшити витрати, підвищити ефективність і забезпечити повний цикл виробництва – від вирощування буряків до реалізації кінцевого продукту.

Інтеграція з енергетикою та біоекономікою створює нові можливості для використання відходів бурякопереробки у вигляді біогазу, добрив або біоетанолу [12]. Це не лише підвищує рентабельність виробництва, а й сприяє розвитку сталої економіки.

Ключовим фактором успішного розвитку галузі залишається державне стимулювання: пільгове кредитування, дотації, страхування врожаїв та створення стратегічних резервів цукру. Нарешті, післявоєнне відновлення країни відкриє нові перспективи для модернізації галузі за рахунок залучення інвестицій і міжнародної технічної допомоги.

Таким чином, цукробурякове виробництво має всі передумови для стійкого розвитку та адаптації до нових викликів завдяки поєднанню інновацій, підтримки з боку держави та інтеграції в глобальні ринки.

Висновки та пропозиції. Цукробурякове виробництво в Україні залишається важливою складовою аграрної економіки, зокрема через потенціал використання буряків як біоенергетичної сировини. Висока урожайність та ефективне управління ресурсами є ключовими факторами економічної стабільності галузі. Концентрація виробництва в великих господарствах потребує уваги до адаптації до змін клімату та управління ризиками.

Аналіз перспектив розвитку цукробурякового виробництва в Україні свідчить про те, що галузь має значний потенціал для відновлення та зростання, навіть попри виклики, спричинені воєнними діями та економічною нестабільністю. Поступове розширення посівних площ у поєднанні з впровадженням інноваційних агротехнологій може забезпечити стійке підвищення врожайності та ефективності виробництва. Технологічна модернізація і цифровізація виробничих процесів дозволяють оптимізувати витрати та адаптуватися до сучасних вимог ринку. Водночас розвиток кооперації, створення аграрних кластерів і орієнтація на біоекономіку відкривають нові можливості для підвищення доданої вартості продукції.

Наявний попит на український цукор на міжнародних ринках є важливим фактором для формування експортного потенціалу галузі. Державна підтримка, як у фінансовому, так і в інституційному вимірах, відіграє критично важливу роль у забезпеченні стабільності та інвестиційної привабливості галузі. Після завершення воєнного конфлікту цукробурякове виробництво може стати одним із драйверів аграрного сектору в рамках загального економічного відновлення країни. Успішна реалізація окреслених перспектив потребує злагоджених дій з боку держави, бізнесу та міжнародних партнерів. Необхідно продовжувати впровадження інноваційних технологій та підтримку наукових досліджень для забезпечення сталого розвитку галузі.

Список використаних джерел

1. Гриценко А. С. Цукробурякове виробництво України: сучасний стан та тенденції розвитку бурякосіючих підприємств / А. С. Гриценко // Науковий вісник Мукачівського державного університету. – 2017. – Вип. 1 (7). – С. 73-80.

2. Заводи України виробили понад 1,1 млн тонн цукру. Комітет з питань аграрної та земельної політики [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.rada.gov.ua/print/256039.html>.
3. Несолодкий сезон. AgroTimes [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://agrotimes.ua/article/nesolodkyj-sezon>.
4. Рентабельність виробництва цукрових буряків: аналіз сезону та прогноз на 2024 рік. GrowHow.in.ua [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.growhow.in.ua/rentabelnist-vyrobnytstva-tsukrovyykh-buriakiv-analiz-sezonu-ta-prohnoz-na-2024-rik>.
5. Ринок цукру у 2023/24 маркетинговому сезоні. Агробізнес [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.growhow.in.ua/rynok-tsukru-v-2023-24-marketynhovomu-sezoni>.
6. Ринок цукру: встановлено трирічний рекорд з переробки цукрових буряків. AgroPortal [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://agroportal.ua/blogs/rynok-tsukru-vstanovleno-tririchniy-rekord-z-pererobki-tsukrovih-buryakiv>.
7. Роїк М. В. Цукровий буряк в Україні: кризи, перемоги, перспективи / М. В. Роїк, О. О. Ягольник // Біоенергетика. – 2024. – Вип. 2. – С. 4-8.
8. Стан цукрового ринку в 2015/16 МР. Комітет з питань аграрної та земельної політики [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.bio.gov.ua/uk/bioenergy/news/stan-tsukrovogo-rynku-v-201516-mr>.
9. Україна експортувала понад 403 тис. т цукру. Національна асоціація цукровиків України “Укрцукор” [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ukrsugar.com/uk/post/ukraina-eksportovala-ponad-403-tis-t-tsukru>.
10. Хто виробив найбільше цукру? Огляд виробництва у сезоні 2022 [Електронний ресурс] // Latifundist.com. – Режим доступу: <https://latifundist.com/analytics/32-hto-virobiv-najbilshe-tsukru-oglyad-virobnitstva-u-sezoni-2022>.
11. Цукровики України завершили сезон виробництва 2024. Національна асоціація цукровиків України “Укрцукор” [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ukrsugar.com/uk/post/cukroviki-ukraini-zaversili-sezon-virobnitstva-2024>.
12. Цукрові буряки 2024: врожай, виклики та перспективи галузі. АгроЕліта [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://agroelita.info/tsukrovi-buriaky-2024-vrozhay-vyklyky-ta-perspektyvy-haluzi>.

References

1. Hrytsenko, A.S. (2017). Tsukroburiakove vyrobnytstvo Ukrainy: suchasnyi stan ta tendentsii rozvytku buriakosiiuchykh pidpriemstv [Sugar beet production in Ukraine: current state and trends in the development of sugar beet enterprises]. *Naukovyi visnyk Mukachivs-koho derzhavnoho universytetu – Scientific Bulletin of Mukachevo State University*, (1(7)), 73-80.
2. Zavody Ukrainy vyroblyly ponad 1,1 mln tonn tsukru. Komitet z pytan ahrarnoi ta zemelnoi polityky [Ukrainian factories produced over 1.1 million tonnes of sugar. Committee on Agrarian and Land Policy of the Verkhovna Rada of Ukraine]. (n.d.). <https://www.rada.gov.ua/print/256039.html>.
3. AgroTimes. (n.d.). Nesolodkyi sezon. AgroTimes [It's not a sweet season]. <https://agrotimes.ua/article/nesolodkyj-sezon>.
4. GrowHow.in.ua. (2024). Rentabelnist vyrobnytstva tsukrovyykh buriakiv: analiz sezonu ta prohnoz na 2024 rik [Profitability of sugar beet production: season analysis and forecast for 2024]. <https://www.growhow.in.ua/rentabelnist-vyrobnytstva-tsukrovyykh-buriakiv-analiz-sezonu-ta-prohnoz-na-2024-rik>.
5. Agribusiness. (n.d.). Rynok tsukru u 2023/24 marketynhovomu sezoni [Sugar market in the 2023/24 marketing season]. <https://www.growhow.in.ua/rynok-tsukru-v-2023-24-marketynhovomu-sezon>.

6. *AgroPortal*. (n.d.). ynok tsukru: vstanovleno tryrichnyi rekord z pererobky tsukrovyykh buriakiv [Sugar market: a three-year record for sugar beet processing was set]. <https://agroportal.ua/blogs/rinok-cukru-vstanovleno-tririchniy-rekord-z-pererobki-cukrovih-buryakiv>.

7. Roik, M. V., & Yaholnyk, O.O. (2024). Tsukrovyi buriak v Ukraini: kryzy, peremohy, perspektyvy [Sugar beet in Ukraine: crises, victories, prospects]. *Bioenerhetyka – Bioenergy*, (2), 4-8.

8. Stan tsukrovoho rynku v 2015/16 MR. Komitet z pytan ahrarynoi ta zemelnoi polityky [State of the sugar market in 2015/16 MY. Committee on Agrarian and Land Policy]. <https://www.bio.gov.ua/uk/bioenergy/news/stan-cukrovogo-rynku-v-201516-m>.

9. Ukraina eksportovala ponad 403 tys. t tsukru. Natsionalna asotsiatsiia tsukrovyykiv Ukrainy “Ukrtsukor” [Ukraine exported over 403 thousand tonnes of sugar. National Association of Sugar Producers of Ukraine ‘Ukrtsukor’]. <http://ukrsugar.com/uk/post/ukraina-eksportovala-ponad-403-tis-t-cukru>.

10. *Latifundist.com*. (n.d.). Khto vyroblyv naibilshe tsukru? Ohliad vyrobnytstva u sezoni 2022 [Who produced the most sugar? Overview of production in the 2022 season]. <https://latifundist.com/analytics/32-hto-virobiv-najbilshe-tsukru-oglyad-virobnitstva-u-sezoni-2022>.

11. Tsukrovyyky Ukrainy zavershyly sezon vyrobnytstva 2024. Natsionalna asotsiatsiia tsukrovyykiv Ukrainy “Ukrtsukor” [Ukrainian sugar producers have completed the 2024 production season. National Association of Sugar Producers of Ukraine ‘Ukrtsukor’]. <http://ukrsugar.com/uk/post/cukroviki-ukraini-zaversili-sezon-virobnitstva-2024>.

12. *AgroElita*. (n.d.). Tsukrovi buriaky 2024: vrozhai, vyklyky ta perspektyvy haluzi [Sugar beet 2024: harvest, challenges and prospects of the industry]. <https://agroelita.info/tsukrovi-buriaky-2024-vrozhay-vyklyky-ta-perspektyvy-haluzi>.

Отримано 03.06.2025

UDC 338.439.4:633.63(477)

Roman Danylevskyi

PhD student, group ASD051-23

Chernihiv Polytechnic National University (Chernihiv, Ukraine)

E-mail: romaskadarv@ukr.net, ORCID: <http://orcid.org/0009-0007-2022-3155>

ResearcherID: [NFS-1570-2025](https://orcid.org/0009-0007-2022-3155)

SUGAR BEET PRODUCTION IN UKRAINE: CURRENT CHALLENGES AND DEVELOPMENT STRATEGIES UNDER MARTIAL LAW

The article thoroughly examines the peculiarities of the functioning and transformation of the sugar beet production in Ukraine under martial law caused by the full-scale aggression of the Russian Federation. The article analyses the deep structural changes in the industry caused by hostilities, occupation of part of the territories, destruction of infrastructure and logistics chains, as well as rising prices for energy, fertilisers, seeds and plant protection products. The article provides statistical data on the reduction of sugar beet acreage, yield dynamics, changes in production capacities and sugar production in recent years. Particular attention is paid to the regional analysis of sugar beet production, in particular, the impact of military operations on the leading regions that traditionally specialise in sugar beet cultivation. The paper outlines the current problems of producers, including the lack of labour resources, limited access to finance, difficulties in selling products, destruction of sugar factories and reduced profitability. The author emphasises the importance of state support for the industry,

in particular through the mechanisms of subsidies, loans, compensation for losses and preferential taxation. The article also considers the prospective directions of development of the sugar beet industry in the context of post-war recovery. In particular, the author emphasises the need to modernise the material and technical base of enterprises, introduce modern technologies of cultivation and processing, intensify cooperation between farmers, and develop a cluster approach within agro-industrial regions. Emphasis is placed on the strategic importance of sugar beet production as one of the basic segments of Ukraine's food security and a key component of the national agricultural policy. The scientific results of the study can be useful for scientists, teachers, farmers, representatives of state and local authorities, as well as for investors interested in the development of agriculture in Ukraine in the context of modern challenges and transformations.

Keywords: sugar beet; sugar; sugar beet production; agriculture; agricultural business.

Fig.: 3. **References:** 12.